

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Condrea Gheorghe și avocatul său Guțu Valentin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015 și a sentinței Judecătoriai Ialoveni din 16 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Condrea Gheorghe Vasile, născut la 15 august 1962, originar și domiciliat or. Ialoveni, str. Albinuța 11.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 10.02.2014-16.04.2015*
2. *instanța de apel: 08.05.2015-06.10.2015*
3. *instanța de recurs: 01.12.2015 - 20.01.2016*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Ialoveni din 16 aprilie 2015, Condrea Gheorghe Vasile, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, obligându-l să nu părăsească în această perioadă locul său de trai fără permisiunea organului ce exercită controlul asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea pedepsei.

S-a încasat de la Condrea Gheorghe în beneficiul Poștei Ialoveni prejudiciul material în sumă de 50.051,53 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Condrea G., fiind angajat prin ordinul nr. 150-c din 14 octombrie 1986 în calitate de poștaş și activând la întreprinderea de stat Centrul de poștă Ialoveni, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu, aprobate de către Directorul Centrului de poștă și fișei de post, conform căreia poștaşul de însoțire a poștei urmează să controleze atent starea caroseriei, să asigure integritatea și oportunitatea transportării poștei, a manifestat neglijență, încălcând dispozițiile prevăzute în Instrucțiunea cu privire la transportarea și însoțirea poștei pe rutele auto, reglementată prin ordinul Ministerului Transporturilor și Comunicațiilor al

RM nr. 124 din 16 iulie 2001, ce țin de primirea poștei pregătită pentru transportare și însoțire, transportarea și schimbul poștei prin oficiile poștale din r. Ialoveni, asigurarea integrității și oportunității transportării poștei, a comis o faptă prejudiciabilă cu vinovăție, prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe:

La data de 04 octombrie 2013, aflându-se în orele de serviciu, fiind persoană responsabilă a primit de la Centrul de poștă Ialoveni, conform facturii de rută eliberată în aceeași zi, 12 saci asigurați, 14 saci cu corespondență, fiindu-i încredințată în administrarea sa poșta și mijloace bănești pentru a fi repartizate la oficiile poștale situate pe teritoriul r-lui Ialoveni, fiind încărcate și încuiate cu lacăt de către Condrea G. în remorca automobilului de serviciu de model IJ 27175-036 cu n/î CPM 143, după ce s-au deplasat pe ruta stabilită. În timpul, de la deservirea Oficiului poștal Costești și până la deplasarea la Oficiul poștal Hansca, cu automobilul de serviciu la volanul căruia se afla șoferul Roșioru Tudor, Condrea G. manifestând neglijență la păstrarea integrității bunurilor încredințate, în rezultatul căruia a depistat ușa remorcii automobilului descuiată și lipsa unui sac pe care l-a primit de la Centrul de poștă Ialoveni cu nr. 19A, destinat Oficiului poștal din s. Ruseștii Noi, r-l Ialoveni, în care se aflau bani în sumă de 50.000 lei, iar costul sacului specializat fiind în sumă de 51,53 lei, cauzând astfel daună în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale Î.S. „Poșta Moldovei”, în sumă totală de 50.051,53 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Condrea G. a fost calificată *de drept* în baza art. 329 alin. (1) Cod penal și anume – *neglijența în serviciu, adică neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul și avocatul său Guțu V., care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului declarat au invocat că:

- nu sunt de acord cu concluzia instanței de judecată precum că inculpatul cade sub incidența art. 123 Cod penal, deoarece nu a fost adus nici un argument în confirmarea acestui fapt;

- nu sunt de acord cu afirmația procurorului precum că inculpatul este persoană publică, deoarece nu este concretizat în baza cărei legi el a căpătat acest statut;

- prima instanță nu a indicat în sentință care anume prevederi ale Instrucției a încălcat inculpatul, ce au dus la pierderea sacului cu bani, mai mult ca atât a pus la îndoială vinovăția inculpatului, indicând că „instanța nu a găsit nici o confirmare că sacii încredințați s-au pierdut în urma neglijenței la fixarea lacătului”;

- versiunea inculpatului precum că banii ar fi fost sustrași de șoferul Roșioru T., pe parcursul urmăririi penale nu a fost verificată de procuror și nici nu a fost combătută în judecată;

- procurorul pe parcursul judecării cauzei nu a prezentat probe incontestabile

ce ar confirma că din vina inculpatului a fost pierdut sacul cu bani în sumă de 50.000 lei;

- în urma judecării cauzei penale s-a confirmat pierderea unui sac asigurat cu bani în sumă de 50.000 lei, însă potrivit legislației, Condrea G., nu poate purta răspundere penală pentru această faptă, deoarece nu s-a stabilit vinovăția ultimului, el nefiind persoană publică;

- în ședința de judecată directorul Centrului de poștă Ialoveni, Moraru P., a declarat că Centrul de Poștă Ialoveni nu este o instituție publică și Condrea G. nu este funcționar public;

- acțiunea civilă urma a fi respinsă din motivul lipsei vinovăției în acțiunile inculpatului Condrea G.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Condrea G. în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal. Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material a fost lăsată fără soluționare.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat.

În opinia instanței de apel, necătând la faptul că inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, vina acestuia se probează prin declarațiile ultimului, a reprezentantului părții vătămate Moraru P., martorilor Roșioru T., Cazacu I., Candu I., Cazacu D., Roșioru R. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2013 (f.d. 14, v. 1); raportul de expertiză traseologică nr. 68 din 07.11.2013 (f.d. 47-50 v. 1).

De asemenea, instanța de apel a statuat că analizând și verificând probele prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, acestea indică incontestabil la componența infracțiunii incriminate inculpatului și prevăzută de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat nejustificate argumentele apelanților precum că Condrea G. nu poate purta răspundere penală pentru această faptă, ultimul nefiind persoană publică și nu a fost stabilită vinovăția acestuia, deoarece prima instanță a cercetat toate circumstanțele pricinii și justificat a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat necesară încetarea procesului penal în privința inculpatului în baza art. 329 alin. (1) Codul penal, pe motivul expirării termenului de prescripție. Astfel, potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare: în speță, infracțiunea a fost comisă la data de 04 octombrie 2013, astfel, 2 ani au expirat la data de 04 octombrie 2015.

Prin urmare, instanța de apel a admis din alte motive apelul, a casat sentința, a rejudecat cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță și a dispus încetarea procesului penal cu privire la învinuirea adusă inculpatului Condrea G. în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală și a lăsat fără soluționare acțiunea civilă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sânt atacate cu recurs ordinar de către inculpat și avocatul său Guțu V., prin care solicită casarea acestora cu dispunerea achitării lui Condrea G.

În motivarea recursului invocă că:

6.1 Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume:

- în cererea de apel, a fost invocat ca temei de casare a sentinței faptul că inculpatul nu cade sub incidența art. 123 Cod penal și deci el nu este persoană publică;

- dacă instanța de apel a considerat că Condrea Gh. este persoană publică, atunci urma să indice în baza cărei legi a primit acest statut. De asemenea, în cererea de apel a fost invocat faptul că lipsește vinovăția lui Condrea Gh. în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece instanța de apel, recunoscându-l vinovat nu a concretizat care anume prevederi ale Instrucției a încălcat inculpatul, ce au dus la pierderea sacului cu bani, deoarece potrivit prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată;

- prima instanță, în sentință, indică la nevinovăția inculpatului Condrea Gh. menționând că „...instanța nu a găsit nici o confirmare că sacii încredințați s-au pierdut în urma neglijenței la fixarea lacătului”;

- instanța de apel, în decizia sa nu s-a expus la concret asupra motivelor invocate, indicând doar la general că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate conform art. 329 alin. (1) Cod penal;

- procurorul pe parcursul examinării cauzei penale nu a prezentat probe incontestabile că anume din vina inculpatului a fost pierdut sacul cu bani în sumă de 50.000 lei.

6.2 În acțiunile lui Condrea Gh. nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită:

- în cadrul ședinței de judecată s-a confirmat pe deplin, faptul pierderii unui sac asigurat cu bani în sumă de 50.000 lei, însă potrivit legislației în vigoare Condrea Gh. nu poate purta răspundere penală pentru această faptă, deoarece nu s-a stabilit vinovăția ultimului și el nu este persoană publică;

- inculpatul nu este un funcționar public, funcția de poștaș însoțitor de poștă nu este o funcție publică, iar instituția respectivă nu este o autoritate publică, conform art. 2 al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008;

- Centrul de poștă Ialoveni nu este o autoritate publică incidentă Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, iar raporturile de serviciu dintre Condrea Gh. și Centrul de poștă Ialoveni nu au apărut în condițiile art. 30 din

Legea nr. 158-XVI din 04.07.2008 în baza actului administrativ de numire în funcția publică dar în temeiul Codului muncii;

- Condrea Gh. nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal și în acțiunile lui lipsește latura subiectivă, astfel faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- contractul de răspundere materială deplină din 13 decembrie 1994, prezentat instanței de către reprezentantul Centrului de poștă Ialoveni, nu poate fi luat în considerație, deoarece a fost prezentat după terminarea cercetării judecătorești și anunțării dezbatărilor judiciare, fără reluarea examinării cauzei în fond. Acest contract nu este valabil, fiindcă în el se prevede răspunderea materială deplină doar în cazul în care dauna a fost pricinuită din vina lui Condrea Gh., însă consideră că vina ultimului nu a fost dovedită.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs, deoarece este motivat prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, ce nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu conține indicii unor erori de drept. Partea acuzării consideră corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, deoarece a încălcat dispozițiile prevăzute în Instrucțiunea cu privire la transportarea și însoțirea poștei pe rutele auto. În opinia procurorului, instanța de apel corect a încetat procesul penal în privința inculpatului, conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, deoarece din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat și apărătorul său se reține că aceștia invocă ca temei de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, acțiunile inculpatului nu au întrunit elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorii recursului au indicat că, instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpatului încadrate în baza art. 329 alin. (1) Cod penal și în motivarea hotărârii sale nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel, expuse în pct. 6.1 al prezentei decizii și anume, în esență, că inculpatul nu cade sub incidența art. 123 Cod penal, respectiv în opinia recurenților, ultimul nu este persoană publică, astfel lipsind vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, nefiind concretizate care anume prevederi ale Instrucției au fost încălcate, ce au dus la pierderea sacului cu bani, iar procurorul nu a prezentat judecății probe incontestabile că anume din vina inculpatului a fost pierdut sacul cu bani în sumă de 50.000 lei.

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurenților invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Condrea Gh. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării în apelul declarat, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt reținută și corect a concluzionat că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, fiind săvârșită anume de către inculpatul, Condrea Gh.

Cât privește motivele invocate în apel referitoare la faptul că inculpatul nu este persoană publică prevăzută la art. 123 Cod penal, lipsa vinovăției acestuia, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la sinteza incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține că, recurenții invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă că, în opinia părții apărării, inculpatul nu este subiectul infracțiunii imputate, deoarece acesta nu este funcționar public, iar funcția de poștaș însoțitor de poștă nu este o funcție publică, precum și Centrul de poștă Ialoveni nu este o autoritate publică în

sensul Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, considerând astfel că în prezenta speță vina lui Condrea Gh. nu a fost dovedită. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, inculpatul și apărătorul său în recursul declarat semnaleză temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii de *neglijență în serviciu* în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 329 alin. (1) Cod penal și anume – *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră că, prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Condrea Gh., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Din textul recursului, se reține că unul din argumentele de bază este că autorii nu sânt de acord cu faptul că inculpatul în exercitarea atribuțiilor de serviciu avea calitatea specială de persoană publică, prevăzută la alin. (2) art. 123 Cod penal, respectiv nu este subiect al infracțiunii imputate, alegații pe care Colegiul penal le consideră nefondate.

Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurenți și menționate mai sus, Colegiu specifică, în acord cu alin. (2) art. 123 Cod penal, prin *persoană publică* se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării,

securității naționale și ordinii publice, alte persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

În sensul dispoziției de la alin. (2) art. 123 Cod penal, angajatul întreprinderii de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public este salariatul care se asimilează funcționarilor publici, indiferent de nivelul ierarhic, cu excepția salariaților care desfășoară activități auxiliare. La acest capitol, instanța de recurs specifică că noțiunea de „angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public” este de factură extrapenală. Deci, pe cale de consecință, angajatul întreprinderii de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, ca specie a persoanei publice, constituie o identitate cu noțiunea „salariat dintr-o întreprindere, instituție sau organizație”, considerente ce se regăsesc și în *pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 11 din 22.12.2014 Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție*.

La caz, potrivit informației din 15.10.2013 nr. 152 (f.d. 55 v. 1) se atestă că inculpatul Condrea Gh., activează la filiala Întreprinderii de stat „Poșta Moldovei”, Centrul de poștă Ialoveni, în calitate de poștaș de însoțire a poștei, începând cu data de 16.10.1986. Astfel, Colegiul penal constată că, inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii este angajat și salariat al Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei”.

Potrivit considerentelor teoretice, pentru recunoașterea unei sau alte categorii de persoane ca fiind persoane publice, are importanță caracterul acțiunilor pe care acestea le îndeplinesc. De aceea, pentru a atesta comiterea infracțiunii specificate la alin. (1) art. 329 Cod penal, este decisiv de a stabili dacă făptuitorul a exercitat tocmai atribuții ale persoanei publice, și nu acțiuni de natură profesională.

Drept urmare, celor menționate mai sus, instanța de recurs relevă prevederile art. 1 din Legea poștei nr. 463 din 18.05.1995 unde este stipulat că, prezenta lege stabilește principalele reguli și condiții de administrare, dezvoltare și exploatare a serviciilor poștale publice în Republica Moldova, drepturile și obligațiile statului, persoanelor fizice și juridice în domeniile comunicațiilor interumane și transportului bunurilor materiale, iar potrivit art. 9 al aceleiași Legi, organul administrației publice centrale de specialitate în domeniul poștei este Ministerul Dezvoltării Informaționale (în continuare - minister). În calitate de Administrație Poștală a Republicii Moldova ministerul reprezintă Guvernul în organismele internaționale în conformitate cu împuternicirile ce i s-au delegat, coordonează activitatea internațională în domeniul poștei, desfășurată de persoane fizice și juridice din Republica Moldova, reglementează activitatea poștală la scară națională.

Conform art. 14 al Legii menționate supra, operatorul național desemnat pentru prestarea serviciilor poștale de bază este Întreprinderea de stat "Poșta Moldovei" care activează în baza statutului aprobat de minister. Dreptul de a utiliza emblema

"Poștei Moldovei" aparține în exclusivitate acesteia. Activitatea poștală se reglementează prin Regulile poștale - act normativ separat, aprobat de Guvern.

Respectiv potrivit *pct. 3 al Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 798 din 18.06.2002* este prevăzut că, operatorul național Întreprinderea de Stat "Poșta Moldovei" deține dreptul exclusiv asupra utilizării emblemei "Poștei Moldovei", precum și dreptul exclusiv de prestare a serviciilor poștale de bază la nivelul întregii țări. Serviciile poștale de bază prestate de operatorul național sânt:

- expedierea și distribuirea corespondenței (scrisori, cărți poștale, imprimare, pachete mici, cecograme și telegrame);
- expedierea și distribuirea mandatelor poștale (ordinare, telegrafice, electronice);
- distribuirea pensiilor, subvențiilor și indemnizațiilor.

Din prevederile legale enunțate, Colegiul penal conchide că prestarea serviciilor poștale este un serviciu public ce se prestează exclusiv la nivel național prin intermediul operatorului desemnat Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei”, ce poate fi asimilată unei autorități publice.

Respectiv, în cazul de față, inculpatul fiind angajat în calitate de poștaș de însoțire a poștei a Centrului de poștă Ialoveni, filiala Î.S. „Poșta Moldovei”, avea în sarcina sa, potrivit fișei de post pct.) 1.7, 1.10 (f.d. 58-61 v. 1), controlul stării caroseriei și prezența sîpetului pentru păstrarea valorilor, precum și asigurarea integrității și oportunitatea transportării poștei. Totodată, potrivit materialelor dosarului (f.d. 65 v. 1) inculpatului i-au fost aduse la cunoștință în luna aprilie 2010 obligațiile sale, conform Instrucțiunii cu privire la transportarea și însoțirea poștei pe rutele auto, aprobată prin ordinul nr. 124 din 16.07.2001 al Ministerului Transporturilor și Comunicațiilor. Deci, pe cale de consecință, instanța de recurs statuează că, de felul cum își exercită atribuțiile și obligațiile angajatul în calitate de poștaș de însoțire a poștei, depinde calitatea serviciilor poștale, care pot fi asimilate serviciilor publice, sociale cum ar fi în cazul dat: expedierea și distribuirea corespondenței, precum și distribuirea pensiilor, subvențiilor și indemnizațiilor. Iar, în caz de atitudine neglijentă a angajatului, salariatului responsabil de acest segment de prestații sociale, conduce la nedorința cetățenilor de a solicita asistența în acest domeniu, fapt ce contribuie la crearea unei imagini negative a Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei”, desemnată exclusiv de către Guvernul Republicii Moldova, pentru a presta serviciile poștale de bază, nominalizate mai sus, deci în cele din urmă este afectată și imaginea statului ca regulator a serviciilor poștale publice. Consecvent celor expuse, în prezenta speță, în opinia Colegiului în acord cu concluziile instanțelor de fond, funcția deținută de către inculpat și anume poștaș de însoțire a poștei în cadrul unei întreprinderi de stat, este incidentă categoriei de persoană publică, în sensul dispozițiilor alin. (2) art. 123 Cod penal. Prin urmare, instanța de recurs învederând prevederile legate menționate mai sus reține că, inculpatul Condrea Gh. în prezenta speță, este subiect al infracțiunii imputate și prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, iar criticile părții apărării invocate în sensul dat sânt nefondate și urmează a fi respinse.

În altă ordine de idei, potrivit doctrinei penale, cât privește fapta prejudiciabilă prevăzută la alin. (1) art. 329 Cod penal, acesta se particularizează prin aceea că făptuitorul fie nu realizează ceea ce-i revine potrivit competenței de serviciu, fie își îndeplinește obligațiile de serviciu de o manieră necorespunzătoare (adică, la momentul nepotrivit, în volum incomplet, într-un mod inexact, necalitativ etc.) În legătură cu aceasta, în procesul de calificare a faptei întâi de toate urmează a fi stabilite – în baza legilor, altor acte normative, ordinilor instrucțiunilor etc. – obligațiile care îi reveneau făptuitorului, sarcinile concrete pe care urma să le îndeplinească acesta.

În prezenta speță, deși activitatea inculpatului în calitate de poștaș însoțitor de poștă nu este reglementată de Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum invocă partea apărării în susținerea poziției sale de nevinovăție a inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, instanța de recurs specifică că, pornind de la dispozițiile *art. art. 1, 9, 14 al Legii poștei, Regulile privind prestarea serviciilor poștale, Instrucțiunea cu privire la transportarea și însoțirea poștei pe rutele auto*, acte normative evocate în prezenta decizie, acestea constituie cadrul normativ de factură extrapenală, din care rezultă obligațiile ce îi reveneau inculpatului în calitate de salariat al întreprinderii de stat, ca specie a funcției publice. În acest context, alegațiile recurenților precum că instanțele de fond în hotărârile sale nu au concretizat ce prevederi anume ale Instrucției a încălcat inculpatul, ce au generat pierderea sacului cu bani, Colegiul penal le consideră nefondate, din motiv că în actul de învinuire, precum și în partea descriptivă a sentinței este clar specificat că, inculpatul a încălcat dispozițiile prevăzute în *Instrucțiunea cu privire la transportarea și însoțirea poștei pe rutele auto*, reglementată prin ordinul Ministerului Transporturilor și Comunicațiilor al RM nr. 124 din 16 iulie 2001, ce țin de primirea poștei pregătită pentru transportare și însoțire, transportarea și schimbul poștei prin oficiile poștale, asigurarea integrității și oportunității transportării poștei, adică sânt specificate dispozițiile referitoare la anumite reguli, ce i-au fost aduse la cunoștință inculpatului, încă în luna aprilie 2010 (f.d. 65 v. 1).

Cât privește aserțiunea recurenților precum că, prima instanță în sentința sa indică la nevinovăția inculpatului prin propoziția „*instanța nu a găsit nici o confirmare că sacii încredințați s-au pierdut în urma neglijenței la fixarea lacătului*”, în viziunea instanței de recurs nu poate fi reținută ca motiv de casare a unei hotărâri judecătorești, deoarece aceasta este extrasă din contextul concluziei juste despre vinovăția inculpatului, din care de fapt rezultă sensul că, necăutând la faptul neconfirmării neglijenței anume la fixarea lacătului, acest fapt nu poate fi luat în considerație, deoarece probele administrate în totalitate confirmă nerespectarea de către poștașul de însoțire a poștei, a fișei de post și a Instrucțiunii cu privire la transportarea și însoțirea poștei pe rutele auto (f.d. 227 ultimul aliniat – f.d. 228 primul aliniat v. 1).

Referitor la invocările părții apărării precum că nu s-ar fi întâmplat fapta infracțională, dacă mașinile Centrul de poștă Ialoveni ar fi specializate și dotate cu lacăt special, instanța de recurs le consideră nefondate, deoarece potrivit declarațiilor

reprezentantului legal al părții vătămate și civile Centrul de Poștă Ialoveni, Moraru P., automobilele de transportare a poștei sânt specializate. La acest capitol, de menționat sânt și prevederile pct. 3.1.2 al fișei de post al poștașului de însoțire a poștei, care este obligat să ceară de la administrație punerea la dispoziție a transportului conform graficului și în stare perfectă, iar conform pct. 3.2.8 al fișei de post intră și înaintarea propunerilor referitor la perfectarea procesului tehnologic în scopul integrității trimiterilor poștale, însă inculpatul nu a făcut careva plângeri adresate administrației referitoare la starea tehnică al automobilului, lacătului, pierderea cheilor și nici nu a intervenit cu propuneri de îmbunătățire a condițiilor și siguranței transportării poștei. Respectiv, Colegiul conchide că inculpatul neavând careva obiecții în acest sens, era satisfăcut de condițiile și dotarea automobilelor puse la dispoziție pentru transportarea poștei și invocând o astfel de critică, urmărește scopul de a se exonera de răspundere penală.

Nu pot fi reținute de către Colegiul penal nici alegațiile ce se referă, la faptul de a nu se lua în considerare contractul de răspundere materială deplină încheiat cu inculpatul la 13.12.1994, ca fiind prezentat instanței după terminarea cercetării judecătorești și anunțarea dezbaterilor judiciare. Astfel, conform procesului verbal al ședinței de judecată în prima instanță din 29.07.2014 (f.d. 187 v. 1), apărătorul inculpatului a solicitat de a obliga partea vătămată să prezinte în original contractul de răspundere materială, fișele de post a inculpatului și șoferului. Ulterior, rezultând din procesul verbal al ședinței de judecată din 06.04.2015 (f.d. 194 v. 1), până la etapa audierii inculpatului, adică în cadrul cercetării judecătorești, de către reprezentantul părții vătămate au fost prezentate actele solicitate de către apărător, precum și Instrucția privind transportarea și însoțirea poștei pe rute, cu semnăturile inculpatului, fiind aduse spre cunoștință înscrisurile menționate avocatului și inculpatului. Din contractul de răspundere materială menționat se atestă acel fapt că, este specificat la pct. 5 valabilitatea prezentului contract pe toată durata angajării salariatului în cadrul întreprinderii (f.d. 164 v. 1 verso). Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră că aceste argumente nu au relevanță în cazul dat, deoarece instanța de apel a încetat just procesul penal în privința inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, iar acțiunea civilă cu privire la încasarea prejudiciului material, în conformitate cu art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, a fost lăsat fără soluționare. Prin urmare, în cazul intentării acestei acțiuni, în ordinea civilă, asupra acesteia urmează să se expună instanța respectivă.

Generalizând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs

vreunei erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorii recursului ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Condrea Gheorghe și avocatul său Guțu Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui **Condrea Gheorghe Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 17 februarie 2016.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie